

wichtige argumenten ten gunste van de afstamming der geelgroene kleurstof uit het circuleerende bloed kunnen worden bijeengebracht, uit haar aanwezigheid tot een hypernormale haemolyse te besluiten en daartegenover geringe stoornissen in de uitscheiding der gal en het voorkomen van urobiline in het bloed als oorzaak van dat verschijnsel uit te sluiten, te meer daar, zooals Schrijver mededeelt, de spektroskopische eigenschappen van het onderzochte serum zoo volkomen met die van het door MARAGLIANO EN LIMBECK waargenomene overeenstemmen, en deze, zooals uit het boven aangehaalde blijkt, op haar beurt volkomen op de door TISSIER beschrevene gelijken.

Het zijn voornamelijk deze redenen, welke mij doen twifelen of de door Schrijver gegeven verklaring der zwartwaterkoorts in de juiste richting is gezocht. Overigens ben ik het volkomen met hem eens, dat niet langs klinisch-therapeutischen weg, maar door nauwkeurige analyse der ziekteverschijnselen de onderlinge samenhang daarvan aan het licht moet worden gebracht. Wat dan ook het onderzoek zelf en de daarbij geconstateerde feiten betreft, zoo mogen deze als een belangrijke bijdrage tot de studie en de kennis van één der vormen van zwartwaterkoorts worden beschouwd, en als een voorbeeld van de wijze, waarop onze Indische collega's mogen voortwerken om onze kennis op dit nog zoo duistere gebied verder uit te breiden.

Den Haag, 5 April 1904.

A. VAN DER SCHEER.

DE VOORSTELLEN B EN C VOOR DE ALGEMEENE VERGADERING.

Dr. BURGER heeft in n°. 14 van dit *Tijdschrift* niet onduidelijk te kennen gegeven, dat de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst zich alléén tot de Regeering moet wenden met *goed doorwerkte* verzoeken of voorstellen en daarom de aanneming van het voorstel B aanbevolen. Hoewel ik niet geloof dat het daarin bedoelde onderzoek nog noodig is en ook niet dat dit veel resultaat zal opleveren, kan dit laatste toch nog meevallen, indien ten minste het Hoofdbestuur het onderzoek opdraagt aan de besturen der Afdeelingen, die ieder in hunnen kring binnen korten tijd de gegevens kunnen verzamelen waaruit het Hoofdbestuur dan zelf een flink rapport kan samenstellen.

Ik ben het echter geheel eens met den heer SLINGENBERG (n°. 15 van dit *Tijdschrift*, blz. 816), waar hij betoogt dat aanneming van het voorstel B niet behoeft te leiden tot het niet in behandeling nemen van voorstel C of tot verwerping hiervan.

Daar de zaak werkelijk urgent is, zou er niets tegen zijn, in afwachting van het onderzoek door Amsterdam voorgesteld, reeds vroeger over te gaan tot hetgeen Oldambt wil en zich met een goed gemotiveerd verzoek tot de Regeering te wenden, onder vermelding dat deze zaak later nog uitvoeriger zal worden toegelicht.

Maar vóór tot een van beide (of beide) wordt overgegaan zou ik het volgende willen brengen onder de aandacht der leden van de Maatschappij.

Zeker is het, dat het misdadig opwekken van abortus een grooten omvang heeft gekregen, maar even zeker, dat de medici niet hun best hebben gedaan om dit kwaad te bestrijden.

Zij, die in aanraking kwamen met patiënten, die ziek geworden waren (of zelfs stierven) tengevolge van handelingen verricht om een zwangerschap af te breken, zwegen op enkele uitzonderingen na verder over zoo'n geval.

Zij deden dit:

1°. omdat zij, gegeven het vereischte, dat het bewijs moet worden geleverd van het leven van de vrucht op het oogenblik der uitdrijving, reeds bij voorbaat *daarom* een vervolging vruchteloos achtten;

2°. omdat zij van meening waren, dat hun ambtseed hun verbod nauwkeurige aanwijzingen te geven omtrent ziektegevallen, waarvan de bijzonderheden hun als geheim waren toevertrouwd en zij medelijden gevoelden met de vrouwen, bij wie de abortus was opgewekt en die door den wetgever ook als strafwaardig worden beschouwd;

3°. omdat zij zich niet geroepen gevoelden uit eigen beweging de Justitie te helpen en geen lust hadden, zich last en tijdverlies te getroosten, aan een gerechtelijk onderzoek verbonden.

Aan de eerste twee bezwaren kan worden tegemoet gekomen door wijziging van de strafwet (motiveering hiervan laat ik achterwege, omdat dan dit stukje te lang zou worden).

Wat het 3de punt betreft, daarin kan verbetering verwacht worden, indien het den medici werkelijk ernst is met hun verlangen naar een krachtiger optreden tegen hen, die zich schuldig maken aan het misdrijf van den abortus provocatus.

Maar vóórdat de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst zich op eenigerlei wijze tot de Regeering wendt, om aan te dringen op de bestrijding van dit kwaad, zou ieder lid voor zich (en door de behandeling der voorstellen in de Afdeelingen komt deze zaak toch overal ter sprake), zich moeten voornemen, meer dan tot nu toe het geval is, zijn medewerking te verleen aan de Justitie, waar hem dit mogelijk is.

Kan hierop *niet* worden gerekend, dan ware het veel wenschelijker, dat er van medische zijde niet werd aangedrongen op het krachtiger bestrijden van het bovengenoemde misdrijf, en dus geen der beide voorstellen werd *aangenomen*.

Rotterdam, 12 April 1904.

Dr. P. H. SIMON THOMAS.

I S D I T C O R R E C T ?

In het laatste n^o. van dit blad lees ik, dat de Geneeskundige Kring van Zeeuwsch-Vlaanderen, Westelijk Deel, toegetreden is als afdeeling der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst. Dit geschiedde, nadat een onpartijdige Bemiddelingscommissie had uitgemaakt, dat deze Kring *incollegiaal* en *afkeuringswaardig* handelde in verband met den bekenden boycot. Deze boycot is niettegenstaande dat oordeel blijven bestaan, het *incollegiaal* en *afkeuringswaardige* handelen van den Kring *blijft dus voortbestaan!*

Is het correct, dat de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst zulk een Kring toestaat, zich bij de Maatschappij aan te sluiten, zoolang de Kring zijn gedragslijn niet heeft veranderd?

Den Haag, 11 April 1904.

P. H. EIJKMAN.
